

[Sigsgaard.]

utilstrækkelige støtteordninger betyde, at nybyggeriet kun kan udlejes til mere velstillede boligsøgende. Den tendens har vi kendt i mange år, men den vil blive mere udpræget i de nærmest kommende år. De mindrebemidlede henviser man så til gamle og tit dårlige boliger.

En regulering af boligsikringsordningen som foreslået af socialdemokratiet vil langt fra løse problemerne, men det vil være en tiltrængt ajourføring. Det egentlige problem — det skal da også lige siges, når vi nu har denne meningsudveksling — er selvfølgelig, at der tages for store profitter hjem i den mere og mere monopoliserede byggematerialeindustri, og at private tilegner sig milliardgevinster gennem jord- og boligspekulation; disse gevinster og profitter betales først og fremmest af dem, der bor i nybyggeriet, og det er baggrunden for den debat, vi har her i dag.

Kai Moltke: Om selve forslaget skal jeg sige, at her foretager man på et enkelt og i høj grad tiltrængt område en forholdsvis beskedne ændring for at undgå de værste uretfærdigheder som følge af den nye skatteordning. Men mere er der heller ikke tale om.

Jeg betragter det i høj grad som påkrævet, at man tager hele boligsikringsloven op på ganske bestemte betingelser. Jeg forstår i og for sig godt, at ministeren i den givne situation er lidt forsigtig, gerne vil have lidt tid og gerne først vil have tingene gennemgået i et udvalg. Men på et vist tidspunkt må vi vel få en boligdebat i sammenhæng. For så vidt aviserne er orienteret — vi andre er det ikke — forbereder man nu f. eks. med hensyn til realkreditte en ændring af løbetiden for obligationer og en eventuel forøgelse af indskuddene. Hvad betyder det? Det betyder, at den i forvejen alt for høje lejeudgift i boligbyggeriet vil blive endnu større, fordi afdragsydelse vil stige. Hvis man skal forstå boligministeren sådan, at man inden for regeringspartierne må have en vis afklaring af, hvor meget det i forvejen for dyre boligbyggeri skal fordyres med de deraf følgende ændringer i satserne for boligsikringen, forstår jeg godt den afventende holdning. Jeg vil dog tro, at det vil

være ganske overordentlig heldigt at få en debat om disse kerneproblemer — ikke alene i udvalget, men også her i folketinget, når udvalget har tygget drøv på det — før noget forslag endeligt udformes, for der må nu være en vis sammenhæng i boligpolitikken i al almindelighed; denne stykken det hele ud i småportioner og bagateller giver jo ikke noget særlig klart eller beroligende perspektiv.

Dernæst nogle enkeltheder. Den konservative ordfører, hr. Poul Schlüter, sagde, at han var imod en almindelig pristalsregulering af satserne i boligsikringen, for alle de, der bor i den gamle boligmasse, bevarer en forholdsvis uændret leje med nogle småforskydninger, så i virkeligheden er pristalsreguleringen kun aktuel for det nye byggeri. Ja men så vidt jeg erindrer, var formålet med boligforliget at fremkalde en vis rokering, og når vi kommer til denne rokering, bliver der tit tale om en væsentlig stigning i lejen efter lejerskiftet. Det må altså tages med i betragtning.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at jeg gerne havde set, at man havde benyttet denne lejlighed til at udligne en af de værste uretfærdigheder i den gældende lov. Man burde for samtlige grupper — ikke blot dem, som får folkepension og invaliderente, men alle de mindste indtægter; grænsen kan man selvfølgelig diskutere — indføre den generelle forbedring, at der i stedet for de 75 pct. af forskellen i boligsikring blev givet 100 pct.

Endelig er der en ting, som vi brugte megen tid på i sin tid ved boligforliget, nemlig de tekniske vanskeligheder ved at tage den rene bruttoindtægt som udgangspunkt. Jeg tror ikke, de problemer helt er ude af verden endnu, men jeg vil da henstille, at man, når man ser på den skattepligtige indtægt som grundlag, også tager med i betragtning sådanne ting som repræsentationstillæg og afskrivninger, som virker skattemæssigt gunstigt i denne situation og virkelig gør sig gældende, når man skal nå frem til den indtægt, som boligsikringen skal beregnes ud fra.

Først og fremmest tror jeg altså, det drejer sig om at nå til en reel og effektiv regulering ved at indføre en forhøjelse af niveauet; man skal ikke alene føre situationen à jour for de dårligst stillede, nemlig